Vrăjitorul (II)

On August 17, 2010

Demonstrează-ți încrederea în însușirile care avantajează modelul tău de perfecțiune, adoptând o poziție ofensivă pe tot parcursul schimbării.

Pentru a-și putea duce la bun sfârșit planurile de răzbunare, Edmond Dantes era nevoit să-și arunce în luptă toate armele, să facă uz de toate puterile sale, îndrăzneala fiindu-i cea mai prețioasă călăuză. Niciunul din dușmanii săi nu trebuia să se pună de-a curmezișul în fața implacabilului, iar pentru asta era necesar să le distragă atenția, să-i înspăimânte, să-i lase pradă disperării.

Lumea s-a deschis la picioarele sale. Dantes nu mai era cocârjit de povara anilor petrecuți în închisoare, ci falnic și puternic, înțelept și bogat. Își refăcuse și forța trupului, și pe cea a spiritului. Şi cu fiecare zi ce trecea, simțea că devine din ce în ce mai puternic. Iar cu fiecare zi ce trecea, chemarea era din ce în ce mai puternică. Nu trebuia s-o înăbușe.

Toată puterea unui vrăjitor depinde de neștiința celorlalți oameni. Nimeni nu trebuia să fie în măsură să pună întrebări sau să zădărnicească vreuna din hotărârile pe care Dantes le luase deja. Nu a avut de ales, trebuia să se facă uitat. Așa că a falsificat realitatea luându-și o altă identitate. Şi-a asumat identitatea unui conte foarte bogat și a fost suficient de priceput să-și ascundă adevărata natură, astfel amăgindu-i pe toți. Puterea lui de a se ascunde și de a se disimula a fost atât de mare și de convingătoare, încât absolut nimeni nu a trecut de acest zid indestructibil, gros ca al unei cetăți impunătoare.

Regatul său era nemărginit. Era când lord, când preot, când doctor, când filantrop, când chimist, când fizician. Nu era nici francez, nici indian, nici arab, nici spaniol – era cosmopolit, își însușise obiceiurile fiecărei țări în parte, vorbea toate limbile. Dar nicio țară nu se putea lăuda că l-a văzut născându-se.

Şi-a câștigat o faimă de om superior, ca și cum o forță superioară l-ar fi înălțat în vârful celui mai înalt munte. Era desăvârșit, de nepătruns. Toți oamenii, dar în special dușmanii săi, aveau conștiința puterii și a voinței sale. Era văzut că un om ale cărui cunoștințe și inteligență depășesc cu mult cunoștințele și inteligența obișnuită a celorlalți oameni. Contele cunoștea pe toată lumea, dar nimeni nu-l cunoștea pe el.

Leadership: Procesul de construire a identității tale stă sub semnul întrebării, deși îți scoate la iveală finețea intelectuală?

Liderul este deseori supus unei riguroase forme de asociere dintre puterea de judecată, pe de o parte, stârnind admirația, și puterea de a ierta, pe de alta, fixând sentimentele și emoțiile într-un context care nu întotdeauna este avantajos, cerând o enormă responsabilitate. Aici primează capacitatea de a se descurca ușor în situații dificile. Deci, asigurarea unei anumite echilibristici riscante pe creanga subțire a vieții și experiențelor personale. O întemeiere interioară dată de un fundament spiritual puternic, ce-și găsește justificarea în încrederea de sine, ce se vede tot mai pregnant la exterior, reînnoită în posibilitățile rațiunii de a cunoaște adevărul, susținută de o purtare fără cusur în privința dreptății provenite din legea propriei conștiințe.

Conform unui citat de pe internet, foarte potrivit aici, *"un lider trebuie să asculte de legea propriei deveniri care-l îndeamnă spre căi noi, adică să se ridice deasupra identificării cu masele și să-și urmeze calea propriei chemări care-l ajută să-și construiască o*

individualitate unică în felul ei".

Latura emoțională a liderului cade deseori pe un al doilea plan, ca și în cazul artei războiului, care dezvoltă capacități intelectuale și forța fizică. Pentru sistemul de leadership greu de diagnosticat de ceilalți oameni, capacitatea de a-ți asigura o resursă umană fără "afecțiuni" profunde, devine primordială. Importantă se dovedește utilitatea a ceea ce dorești să acumulezi, să îți însușești ori să gestionezi în urma transformării..

A asigura artei tale o anumită adaptabilitate la ceea ce ai devenit, în măsura asigurării stăpânirii de sine, dar și o anticipare directă a metodelor de integrare a unei ecuații de evoluție în contextul unei viziuni strategice, înseamnă să accentuezi acea dimensiune a acțiunii evaluative care oferă suficiente și variate posibilități de a demonstra ceea ce rezulta în urma retușării imperfecțiunilor tale. Fie luate singular sau prin amestecare.

Leadership: Menirea ta de reprezentant al unei providențe tainice se cere a fi probată sub raportul dintre imaginea intuitivă pe care o ai despre ceea ce se întâmplă în afara voinței tale și imaginea pe care teoria unui fenomen de dobândire a puterii este capabilă să o dea despre tine?

Omul nu-i decât un om și nimic altceva, pe când un vrăjitor e mai mult decât un om, e o ființă supraomenească înzestrată cu puteri, cu haruri nebănuite – dacă vrea poate porunci vântului, poate schimba chiar și legile existenței.

Acesta este imaginea pe care Edmond Dantes, alias Contele de Monte Cristo, și-a construit-o în fața oamenilor cu multă dibăcie și cu o stăruința deosebită – imaginea unui vrăjitor, care își avea căile lui, sumbre, tainice și greu de pătruns. Într-adevăr, numai o minte înțeleaptă, o fire inteligentă ca a unui vrăjitor putea să-și exercite într-o asemenea măsură influența/dominația asupra tuturor.

Contele avusese grijă să se îmbrace întotdeauna în negru și să-și ia un aer solemn că să dea senzația unei falnice umbre nesigure, unui om al întunericului, foarte primejdios, sporindu-și tot mereu aerul de mister. Apariția lui părea întotdeauna miraculoasă. De fapt, el deținea această putere uluitoare de a transforma totul, oriunde se afla, într-o atmosferă plină de incertitudine și neprevăzut, o atmosferă sumbră și apărătoare, amenințătoare pentru toți dușmanii săi. Toți aceștia simțeau instinctiv că o primejdie plutea deasupra capetelor lor.

Leadership: Poți să dezvolți o viziune a unei ordini superioare, prin trecerea ta la un nivel considerat o cale de a te deschide în fața unei perspective de finalizare a unui scop de tipul "nothing is impossible"?

Nu poți să fii cineva, dacă nu te străduiești să ajungi cineva. Sau, cu alte cuvinte, dacă nu te faci cunoscut, atunci nimeni nu te va urma. Fără umbră de îndoială, acesta este principiul după care s-a ghidat Edmond Dantes în atingerea scopului său principal - răzbunarea. El a știut că singura cale de a reuși în acest sens era să-și mărească puterea de influență, să ajungă cineva – o persoană specială, superioară care poate să pătrundă în înalta societate din acele vremuri. Şi a reușit, luându-și o altă identitate, folosindu-se de vastele sale cunoștințe și abilități psihologice să se situeze deasupra tuturor.

Edmond Dantes a reușit în leadership, fiindcă a avut o strategie foarte bună pe toate planurile. Dar a avut un atu pe care a știut să-l folosească în favoarea sa: a avut puterea să se transforme dintr-un simplu marinar cu cunoștințe limitate într-un personaj manierat cu cunoștințe deosebite, având o capacitate de deducție deasupra mediei. A avut puterea să schimbe vieți, a avut o putere de decizie în viața oamenilor, și-a pus amprenta asupra tuturor celor care l-au cunoscut și nu numai.

Concluzie: Pentru a triumfa în leadership trebuie să te faci cunoscut, să fii în centrul atenției generale și uneori să te metamorfozezi într-un alt om, un om superior. La baza acestei metamorfoze nu stă averea, ci o comoară mai de preț: învățătura, dobândirea de noi cunoștințe în domenii diferite, comportamentul, limbajul, caracterul, atitudinea și chiar... look-ul adecvat în societate.

Tu ți-ai creat din leadership un model de perfecțiune? Cum îți demonstrezi încrederea în însușirile care avantajează acest model? Ce poziție adopți pe tot parcursul călătoriei tale către excelență? Poți să identifici pașii de bază ai procesului schimbării? Este îndrăzneala cea mai prețioasă călăuză a ta?

Cum îți mărești puterea de influență? Te folosești de vastele tale cunoștințe și abilități psihologice ca să te situezi deasupra tuturor? Poți să te metamorfozezi într-un om superior? Cum îți folosești puterea uluitoare pentru a-i schimba pe oamenii din jurul tău?

* Notă: Alexandre Dumas - *Contele de Monte Cristo* , Editura Tineretului, 1957.

Source: https://neculaifantanaru.com/vrajitorul-II.html